

Totalitarizam

XX vek je odlikovan borbom antitotalitarnosti protiv modernog demokratizma. Do Prvog svetskog rata i Oktobarske revolucije 1917., kapitalizam je u bio u usponu i neregulovan, dok je socijalistički i komunistički misao bila ~~starija~~ istaknuta u političkoj teoriji. Nakon 1917, "debatu o komunističkoj premostila se iz teorijske u real-političku sferu" (Kubicki, 2012: 67). Za komunistički, glavni neprijatelj je demokratija i njeni principi: 1) lični vlasništvo, koji je zasnovan na pravu glasa svih građana, uz partijski pluralizam i 2) teorijski definišu modernu društvenu sastavljenu od samostalnih individua - građana, slobodnih da biraju način svog partijskog i javnog sfera. (Fire, 1996: 36)

Original: „jedan tip vlasti, zasnovan na slobodnom pravu glasa građana, povremeno nadmetanje partija za vršenje vlasti i jednaka prava garantovana svima; drugo upućuje pre na filozofsku definiciju modernih društava koja su sačinjena od jednakih i samostalnih pojedinaca slobodnih da biraju svoje aktivnosti, svoja uverenja ili svoj način egzistencije.“ (Fire, 1996: 36)

Uprkos tome (Fire, 1996), 1936. godine je fašizam protiv modernog demokratizma iz 1789. godine "ne može modernu individualizam kao nešto što je u - protivno demokratizmu" (Fire 1996), već nam da se zamisli sa novim terminima, koji su nazivaju se. Umesto dva dva antitotalitarnosti misli postoje veliki jaz, jer je "fašizam je rođen kao antikomunistička reakcija", dok je komunistički proširio svoj po- (Fire, 1996)

sed zahvatu, što je došlo anti-fašistički" (Fire, 1996). Međak ipak imaju zajednički neprijatelj u kapitalizmu i demokratizmi, što se promenilo 1941.

~~U~~ Nakon rata je goda tje je fašizam dobio novi